

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:823

av **Monica Green (S)**

Nationell handlingsplan mot kvinnlig könsstympning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta en nationell handlingsplan mot kvinnlig könsstympning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Omkring 200 miljoner av världens flickor och kvinnor har utsatts för könsstympning. Tack vare de nya globala målen växer nu möjligheten att drastiskt minska antalet flickor i världen som tvingas genomgå könsstympning. Könsstympning medför flera risker och är ett allvarligt hälsoproblem, såväl fysiskt som psykiskt. Det kan leda till allvarliga blödningar, cystor, infektioner, infertilitet och kronisk smärta, liksom komplikationer vid förlossning. Könsstympning utförs nästan uteslutande på barn upp till 15 års ålder.

Kvinnlig könsstympning reflekterar en djupt rotad ojämlikhet mellan könen och utgör en extrem form av diskriminering av flickor och kvinnor. I samhällen där könsstympning genomförs ses det ofta som ett nödvändigt ingrepp för att en flicka ska kunna bli en kvinna, som ett uttryck för renhet och som en förutsättning för att hon ska kunna gifta sig. Det kan också vara ett uttryck för kontroll av kvinnans sexualitet och flickans oskuld. Bland de bakomliggande orsakerna till att sedvänjan fortsätter finns en rad sammanlänkade sociala, traditionella föreställningar och beteenden, och ingreppet ifrågasätts därför inte.

Att utrota kvinnlig könsstympning ingår i de globala målen för år 2030, *Sustainable Development Goals*, som världens ledare undertecknat. 41 länder har idag lagstiftat om förbud mot kvinnlig könsstympning. Att lagstifta mot kvinnlig könsstympning är viktigt men det har visat sig vara en otillräcklig metod för att avskaffa övergreppen.

Nationella handlingsplaner tillämpas idag i allt fler länder, genom vilka regeringar stödjer olika program och initiativ för att motarbeta förekomsten av kvinnlig könsstympning. Sådana program och initiativ berör allt ifrån hur vård och behandling av utsatta kvinnor och flickor fungerar till utformandet av rådgivningsservice och

utbildning. Det är mycket förvånande att Sverige ännu inte har någon nationell handlingsplan för hanteringen av denna förskräckliga sedvänja och att kunskapen över landet är minst sagt varierande.

Staten, kommunerna, civilsamhället och media har alla viktiga roller i arbetet för avskaffandet av kvinnlig könsstympning. För att uppnå målet att avskaffa kvinnlig könsstympning är det av stor vikt att förändra de förväntningar som ställs på kvinnor och flickor av familj såväl som av samhället i stort. Upplysning och förebyggande arbete är oerhört viktigt.

Med anledning av ovanstående föreslår jag att det inrättas en nationell handlingsplan mot kvinnlig könsstympning. Detta bör tillkännages för regeringen.

Monica Green (S)